

§ 2.

For saa vidt der i Medfør af foranstaaende Paragraf foretages en Eftergivelse eller Nedsættelse af vedkommende Kommunes Andel i det en Virksomhed for Treaaret 1916—1918 paalagte Afgiftsbeløb, eftergives eller nedsættes Statskassens Andel i Afgiften med et procentvis tilsvarende Beløb.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge § 41 i Beværterloven af 10. Maj 1912 skal Indenrigsministeren senest 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden — den 1. Januar 1913 — fremsætte Forslag til Lov om Afgift paa Udsenkning af stærke Drikke til Afløsning af den nugældende Afgift paa Udsenkning af Brændevin. „Den 2den Ædruelighedskommission“ har imidlertid overfor Ministeriet fremhævet, at det maa anses for ønskeligt, at saadant Lovforslag ikke for Tiden fremsættes, og Ministeriet forelægger under Hensyn hertil samtidig hermed et Lovforslag, der indeholder fornøden Hjemmel for Udsættelsen. Det maa imidlertid erkendes, at de hidtil gældende Regler om Brændevinsafgift under de nuværende ekstraordinære Forhold virke i høj Grad byrdefuldt for talrige næringsdrivende, og en Del Organisationer af Beværtere og Handlende har da ogsaa i de som Bilag 1—10 til dette Lovforslag aftrykte Andragender gjort gældende, at der ved de Foranstaltninger med Hensyn til Forhøjelse af Afgift af stærke Drikke, Rationering, tidlig Lukning o. lign., som det har været nødvendigt at træffe, er forvoldt de Beværtere og næringsdrivende, der forhandler stærke Drikke, betydelige økonomiske Tab. De have derfor udtalt Ønske om, at der, saalænge de ekstraordinære Forhold vedvare, maa blive indrømmet dem Lempelser med Betalingen af den dem paahvilende Brændevinsafgift, og for at imødekomme dette Ønske har man udarbejdet nærværende Lovforslag, der midlertidigt — indtil Udgangen af Aaret 1918 — ændrer de gældende Regler om Brændevinsafgift.

Ifølge Bestemmelsen i Beværterlovens § 40 fastsættes Brændevinsafgiften for 3 Aar ad Gangen — for Landets Vedkommende af Amsraadet og for Københavns

og Købstædernes Vedkommende af Kommunalbestyrelsen. Ved det ovenstaaende Lovforslag har man foreslaaet, at Brændevinsafgiften skal kunne nedsættes nu, uanset at Afgiften er fastsat for en 3-Aars Periode, der ikke er udløben. Da der imidlertid under de nuværende overordentlige Forhold er paalagt Kommunerne betydelige ekstraordinære økonomiske Byrder, har man ment, at der burde gives Kommunerne en Mulighed for at opveje den Nedgang i deres Indtægter, der vil blive en Følge af, at Brændevinsafgiften nedsættes; det er derfor foreslaaet at tillade, at forhøje Afgiften for saadanne næringsdrivende, der paa Grund af Omstændighederne har været i Stand til at bevare eller forøge deres Omsætning af stærke Drikke. Da det imidlertid ikke er Hensigten, at Kommunerne herved skal opnaa en Indtægt, som de ellers ikke vilde have kunnet paaregne, har man foreslaaet, at der sættes den Grænse for Kommunernes Adgang til at forhøje den paaliggnede Afgift, at den hver enkelt Kommune tilkommende Andel i den samlede Afgift ikke i noget af Aarene 1917 eller 1918 maa komme til at overstige, hvad vedkommende Kommunes Andel i Afgiften har udgjort for Aaret 1916.

Afgiftens laveste og højeste Beløb er ved Beværterlovens § 40 fastsat til henholdsvis 5 og 400 Kr. Under Hensyn til ovenstaaende foreslaas det, at Afgiften skal kunne stige til 8,000 Kr.

Ifølge Beværterlovens § 40 vil den en Virksomhed paahvilende Afgift indenfor den ved Loven dragne Grænse være at fastsætte under Hensyn til vedkommende Nærings hele Omfang og Betydning. Denne Bestemmelse vil kunne medføre, at en Forretning, der driver en stor BESPISNING